

ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΕ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ, 1892. ΑΡΙΘ. 291

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προκληρωμῆς.

ΒΗΘΑΝΙΑ.

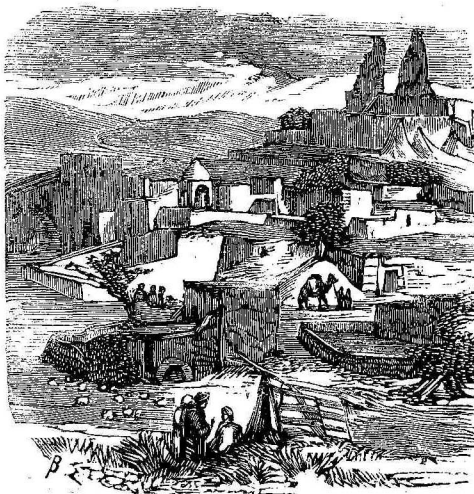
Ἡ Βηθανία ἦτο πολύχνην ἀπέχον ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἕως 12 στάδια. Ἀλλὰ καί- περ μικρὰ καὶ πενιχρὰ εἶχεν ὅμως δύο οἰκογενείας πολὺ ἀγαπητὰς εἰς τὸν Κύριον Ἰησ. Χριστὸν—τὴν οἰκογένειαν τοῦ Λαζάρου καὶ τῆς Μάρθας καὶ τῆς Μαρίας, καὶ τὴν τοῦ καθαρισθέν-τος λεπροῦ Σίμωνος.

Εἰς τὴν πολύχνην ταύτην ἀνέστησε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ εἰς αὐτὴν διήρχετο τὰς νύκτας του, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς τοῦ μεταβαίνων κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐκεῖ.

Εἰς τὴν πολύχνην ταύτην ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εὗρισκε τὴν ἱκανοποίησιν τῆς κοινωνικῆς ἀνάγκης του, τὴν ὁποίαν ὡς ἄνθρωπος ἐπόθει, συνα- ναστρεφόμενος μὲ τὰς δύο ἐκεῖνας ἀγαπη- τὰς οἰκογενείας, καὶ συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτῶν ὡς οἰκεῖος περὶ τῶν μεγάλων ἀλη-θειῶν, τὰς ὁποίας ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ ἀποκαλύψῃ καὶ διδάξῃ τοὺς ἀνθρώπους.

Πόσον εὐχάριστον καὶ πόσῃν χαρὰν πρέ-πει νὰ ἡσθάνοντο ὁ Λάζαρος, ἡ Μάρθα, ἡ

Μαρία, ὁ Σίμων καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ, ὅλοι καθήμενοι παρὰ τὴν τράπεζαν, ἢ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀκούοντες αὐ-τὸν διδάσκοντα, παραγγέλλοντα καὶ ἀπσ-κρινόμενον εἰς τὰς πολυειδεῖς ἐρωτήσεις των! Οὐδαμῶς λοιπὸν ἄπορον, ὅτι ὅταν ἤκουσαν αὐτὸν ὁμιλοῦντα περὶ τοῦ θανά-του του, ἐπληρώθη ἡ καρδιά των μὲ λύπην, διότι εἰς τὸ πρόσωπόν του εἶχον ὄχι μόνον Κύριον, ὄχι μόνον δι-δάσκαλον, ἀλλὰ καὶ φί-λον συμπαθεῖ καὶ οἰ-κεῖον.

Βηθανία.

Ὁ Κύριος Ι. Χρι-στὸς εἶναι ὁ αὐτὸς καὶ τώρα εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. Ἄν καὶ ἀόρατος εἰς τοὺς σωματικούς αὐτῶν ὁφ-θαλμούς, διὰ τοῦ Πνεύ-ματος ὅμως ἐνισχύει αὐτοὺς διὰ τοῦ ὅμμα-τος τῆς πίστεώς των ὡς ἐάν ἦτο παρών, νὰ ἔχωσι κοινωνίαν μετ' αὐτοῦ ἀδιάλειπτον.

Ἡ Βηθανία τὴν σήμερον εἶναι μικρὸν καὶ πενιχρὸν χωρίδιον φέρον τὸ ὄνομα Ἀ-ζαριέ, κατοικούμενον ὑπὸ ὀλίγων πτω-χῶν οἰκογενειῶν. Ἐν αὐτῷ δὲ δεῖκνυνται ὁ τάφος τοῦ Λαζάρου καὶ ἡ οἰκία τοῦ Σίμω-νος τοῦ λεπροῦ, ἀλλ' ὅλα ταῦτα εἶναι κατὰ ποράδοσιν, ἄνευ τινὸς ἱστορικῆς ἀξίας.